

ADVIES

**Voorontwerp van besluit van de Brusselse
Hoofdstedelijke Regering van XX/XX/2017
betreffende de beperking van de emissies van
bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht
door middelgrote stookinstallaties**

19 oktober 2017

Aanvrager	Minister Céline Fremault
Aanvraag ontvangen op	19 september 2017
Aanvraag behandeld door	Commissie Leefmilieu
Aanvraag behandeld op	4 oktober 2017
Advies uitgebracht door de Plenaire zitting op	19 oktober 2017

Vooraf

Ter informatie herinnert **de Raad** eraan dat hij verschillende adviezen over het thema van de verbetering van de luchtkwaliteit in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft uitgebracht :

- Op 13 maart 2017, het advies betreffende het ontwerp van gewestelijk plan voor duurzame ontwikkeling (GPDO) ([A-2017-006-ESR](#)) ;
- Op 17 september 2015, het advies betreffende het ontwerp van gewestelijk lucht-klimaat-energieplan ([A-2015-041-ESR](#)) ;
- Op 17 april 2013, het advies betreffende het voorontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging door industriële emissies ([A-2013-015-ESR](#)) ;
- Op 21 juni 2012, het advies betreffende het voorontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot bepaling van de dringende maatregelen om piekperiodes van luchtvervuiling door fijn stof en door stikstofdioxiden te voorkomen ([A-2012-027-ESR](#)) ;
- Op 27 februari 2012, het advies betreffende het voorontwerp van Brussels Wetboek van Lucht, Klimaat en Energiebeheer (BWLKE) ([A-2012-008-ESR](#)) ;
- Op 21 september 2010, het advies betreffende het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de beoordeling en de verbetering van de luchtkwaliteit en ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot wijziging van diverse besluiten betreffende de luchtkwaliteit ([A-2010-016-ESR](#)) ;
- Op 17 april 2008, het advies betreffende het voorstel van bestek voor het milieueffectenrapport van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot bepaling van de dringende maatregelen om piekperiodes van luchtvervuiling te voorkomen ([A-2008-018-ESR](#)).

Advies

1. Algemene beschouwingen

1.1 Doelstelling

De Raad herhaalt dat hij zich bij de doelstelling inzake een verbetering van de luchtkwaliteit in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aansluit. Hij is immers van oordeel dat het hier om een belangrijke uitdaging op het vlak van de volksgezondheid gaat.

1.2 Omzetting van de richtlijn

De Raad stelt vast dat het voorontwerp van besluit op bepaalde vlakken van het Europees voorschrift afwijkt (vluiggere uitvoeringstermijnen inzake emissiegrenswaarden, vaststelling van emissiegrenswaarden voor koolstofmonoxide, vrijstellingen toegestaan door de richtlijn maar niet hernomen).

De Raad neemt er akte van dat deze afwijkingen door de Brusselse wetgever worden gerechtvaardigd door de noodzakelijkheid en de dringendheid om de luchtkwaliteit van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te verbeteren. Anderzijds werden de vrijstellingen die de richtlijn mogelijk heeft gemaakt, niet door de Brusselse wetgever weerhouden, omdat ze niet opportuun werden geacht ten aanzien van de Brusselse realiteit.

Tot slot stelt **de Raad** vast dat wanneer emissiegrenswaarden van het voorontwerp van besluit afwijken van wat de richtlijn voorschrijft, deze ofwel overeenstemmen met deze die in het Vlaams Gewest van kracht zijn, ofwel met deze die al in het kader van de milieuvergunningen werden opgelegd.

1.3 Organisatie van de controles en aanpassingstermijnen

De Raad dringt erop aan dat er voldoende aanpassingstijd zou worden voorzien zodat de actoren zich aan deze nieuwe wetgeving zouden kunnen aanpassen, zowel in termen van emissiemetingen als in termen van naleving van de vastgestelde emissiegrenswaarden.

De Raad vestigt immers de aandacht op het feit dat alle eigenaars van middelgrote stookinstallaties die door het onderhavige voorontwerp van besluit worden gedekt, tegen december 2018 een controle op de emissies van NO_x, SO₂, fijnstof en CO zullen moeten verrichten.

In zijn huidige versie verplicht het voorontwerp van besluit ertoe dat de emissiemeting uitsluitend door erkende laboratoria wordt verricht. Dit vormt een bijkomende verplichting ten opzichte van het voorschrift van de richtlijn. Deze vereiste, evenals de opgelegde termijn voor het verrichten van de controles zouden moeilijkheden kunnen stellen voor de ondernemingen, die praktisch gezien, in de onmogelijkheid zouden verkeren om de in de tijd opgelegde controles te verrichten. Bovendien is het risico om de aangerekende kosten voor het verrichten van de controles aanzienlijk te zien stijgen reëel, in zoverre de aanvragen het op de markt beschikbare aanbod ruimschoots zouden overschrijden.

Bijgevolg vraagt **de Raad** dat er een overgangperiode zou worden voorzien. Tijdens deze periode zouden de eigenaars van de betrokken installaties bij Leefmilieu Brussel een bewijs kunnen laten gelden dat een controle is voorzien en aldus niet als in overtreding worden beschouwd. Tevens zouden de controles in fases kunnen worden opgedeeld, met verschillende termijnen in functie van het vermogen.

Anderzijds neemt **de Raad** er nota van dat de periodiciteit van de controles gebaseerd is op deze die in het kader van de controle van de verwarmingsketels is voorzien. In een geest van vereenvoudiging vraagt hij dat de controles zouden kunnen worden verricht door erkende verwarmingstechnici (die bovendien de controle van de andere verplichtingen verrichten). Mits een gepaste opleiding zouden deze de verplichtingen kunnen controleren, die het onderhavige voorontwerp van besluit bepaalt. Dit zou een impact hebben op de uitvoeringstermijn van dit voorontwerp van besluit (de tijd om de opleiding te organiseren), maar zou als voordeel hebben om enerzijds de last te verlichten die op de erkende laboratoria zal wegen en om anderzijds het aantal bezoeken ter plaatse op het vlak van controle van de installaties te rationaliseren, gezien de controle van verschillende verplichtingen in één enkel bezoek zou kunnen worden verricht.

Tevens benadrukt **de Raad** dat bepaalde eigenaars van middelgrote stookinstallaties vanaf het einde van 2018 deze nieuwe emissiegrenswaarden zullen moeten naleven. Hoewel de meeste van deze actoren theoretisch gezien al in orde moeten zijn door de bepalingen van hun milieuvergunningen na te leven, is dit niet noodzakelijk het geval voor iedereen. Het probleem van het naleven van de termijnen zal des te groter zijn voor actoren die, ingevolge een controle, ontdekken dat hun installatie niet meer conform de normen is. Voor deze gevallen moet men maatregelen voorzien waardoor ze zich kunnen aanpassen, zonder dat dit onredelijke financiële lasten met zich meebrengt.

Daartoe stelt **de Raad** voor om een fasering in de aanpassing aan de normen te voorzien :

- Concreet zou Leefmilieu Brussel een actor ervan kunnen verwittigen dat hij een controle moet verrichten.
- Indien hij zijn installatie nog niet heeft laten controleren, zou deze actor bij Leefmilieu Brussel een bewijs kunnen laten gelden dat deze controle is voorzien en aldus niet worden bestraft.
- Indien er een aanpassing aan de normen moet worden verricht, zou de betrokken actor tot slot een planning van de aanpassing aan de normen van zijn installatie(s) kunnen laten bekrachtigen. Deze planning kan de termijn overschrijden die het onderhavige voorontwerp van besluit voorziet, binnen redelijke grenzen die eventueel in het onderhavige voorontwerp van besluit zouden kunnen worden vastgesteld. Zo herinnert **de Raad** eraan dat de EPB-wetgeving een termijn van 5 maanden voor de aanpassing van de installaties voorziet. In dit geval zou de termijn langer kunnen zijn, in zoverre de betrokken installaties omvangrijker zijn.

De Raad benadrukt dat een inwerkingtreding van de verplichtingen ter zake binnen een gunstig tijdschema, het zou toelaten om overhaasting in hoofde van de actoren te voorkomen. Hierdoor zou men in alle sereniteit de beste technologische oplossingen kunnen kiezen om zich in orde te stellen en om de nodige financiële middelen vrij te maken.

Tot slot dringt **de Raad** er in elk geval op aan om een specifieke overgangstermijn te voorzien voor installaties die tussen 50 en 500 uur werken en die beschikbaar zijn in het kader van de strategische reserve van ELIA, zodat deze reserve niet wordt gedestabiliseerd.

1.4 Begeleiding en steunmechanisme

Vooropgesteld dat ze door de openbare financiën kunnen worden gedragen en ze voordeel effecten voorkomen, moedigt **de Raad** de tenuitvoerlegging van elk stelsel van steunmaatregelen aan om de economische actoren bij de aanpassing van hun installaties aan de normen te ondersteunen.

In dat opzicht betreft **de Raad** het dat er in het onderhavige voorontwerp van besluit geen enkel begeleidingsstelsel via Leefmilieu Brussel is voorzien.

Bovendien meent **de Raad** dat het opportuun zou kunnen zijn om zich te inspireren op de bestaande bepalingen (die momenteel worden herzien) van de voorziening van steunmaatregelen voor economische expansie die de aanpassing aan de milieunormen ondersteunen. In deze denkbeeldige situatie vraagt de Raad om erop toe te zien dat de social-profitsector in de voorziening wordt opgenomen, gezien heel wat actoren van deze sector beschikken over installaties die in het toepassingsgebied van het onderhavige voorontwerp van besluit vallen¹.

---

¹ In dat opzicht herhalen **de representatieve werkgeversorganisaties van de social-profitsector** de volgende vraag die in het advies van 21 september 2017 inzake het voorontwerp van ordonnantie betreffende de steun voor de economische ontwikkeling van de ondernemingen ([A-2017-052-ESR](#)) werd geformuleerd : « *de representatieve werkgeversorganisaties van de social-profitsector vragen dat de Regering de gebruikte formulering [NVDR van artikel 2] opnieuw zou onderzoeken, om elke dubbelzinnigheid weg te nemen die zou kunnen laten veronderstellen dat de social-profit van de EXPA-voorziening is uitgesloten. Zij vestigen de aandacht van de Regering op het economisch belang van de social-profitsector op het niveau van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en op het feit dat de sectoren « Sociaal en Gezondheid », alsook deze van « Cultuur » volgens de Strategie 2025 als economische sectoren van de toekomst worden bestempeld ».*

1.5 Communicatie

De Raad dringt erop aan om een grote communicatie-inspanning te leveren, teneinde het betrokken publiek te informeren over de veranderingen aan de verplichtingen die hen zijn opgelegd. Hij meent dat deze communicatie het best via de volgende kanalen zou kunnen verlopen :

- Leefmilieu Brussel, dat zowel over heel wat informatie aangaande het betrokken publiek, als over technische informatie beschikt ;
- De Facilitator Duurzame Gebouwen (door Leefmilieu Brussel ter beschikking van de ondernemingen gesteld) ; deze moet eveneens de rol van begeleider op zich nemen voor de ondernemingen die zich moeten aanpassen ;
- De erkende verwarmingstechnici die prat kunnen gaan op een goede terreinkennis en op een rechtstreeks contact met de betrokken actoren. Dit zou echter inhouden dat er een opleiding van deze verwarmingstechnici moet worden voorzien.

*
*   *